fogue

2010

FOGUE 2010

Ainejärjestö Fokus ry:n lehti.

Lehtitiimi:
Ossi Kurki-Suonio
Risto Kalenius
Jussi Jokinen
Emilia Leinonen
Antti Seppänen
Jarkko Minkovitsch
Teppo Mäkinen

SOSIOLOGIA • SOSIAALITYÖ
YHTEISKUNTAPOLITIIKKA

Päätoimitsijalta

Fukseille:

Lukiessasi tätä lehtistä olet juuri avannut paksun kirjekuoren. Sen takapuolta koristavan yliopiston logo ja nimi saattaa jollekin olla pettymys, toiselle ensitoive ja kolmannelle yhdentekevä.

Kuuluin itse vuosi sitten viimeiseen ryhmään. Olin kolmena edellisenä vuonna tahkonut päätäni seinään toisissa pääsykokeissa ja siksi jo opiskelupaikan saaminen tuntui lottovoitolta. Olen varma, että postinkantajakin säikähti riemunkiljahdustani, kun näin Kallion yksiöni eteisessä sen paksumman kirjekuoren.

Oli pakko pomppia tasajalkaa ja kantaa pullo kuohuvaa töihin.

Tämä Fogue on suunnattu erityisesti sinulle, fuksi. Tarkoitus ei ole olla viimeinen mainoslause niille epävarmoille, jotka punnitsevat vielä kahden välillä, vaan tarjota katsaus opiskelijaelämään Jyväskylässä sekä joitain käytännön vinkkejäkin.

Ja konkareille:

Toivon vilpittömästi, että perinteisestä fuksinumerosta löytyy myös jotain uutta ja mielenkiintoista – ehkä jopa hauskaakin.

Minulle henkilökohtaisesti Terhi-Anna Wilskan haastatteleminen avasi uusia näkökulmia niin yliopistouudistukseen kuin sosiologiaankin. Toivottavasti onnistun välittämään niitä myös teille.

Tätä kirjoittaessa mystinen ”kesäloma” on monen osalta jo alkanut. Jyväskylä tyhjenee, mutta tapaamme jälleen syksyllä. Sitä ennen grilli päälle ja jätksi käteen.

Se on kesä nyt!

Ossi Kurki-Suonio

www.sosiaalipoliittinenyhdistys.fi

Sosiaalipoliittinen yhdistys ry vuodesta 1908

Toiminta:

* Sosiaalipolitiikan päivät yhdessä yliopistojen kanssa.
* Sosiaalipolitiikan ja sosiaalityön aikakauslehti Janus (4 numeroa)
* Yleisöseminaarit ajankohtaisista aiheista 4 - 6 kertaa vuodessa.
* Nuorten tutkijoiden kannustaminen; vuosittain jaettava pro gradu -palkinto ja kerran kolmessa vuodessa myönnettävä Janus-palkinto.
* Sosiaalipolitiikka –palkinto.
* Internetsivut ja kaksi kertaa vuodessa kotiin postitettava jäsenkirje.

Yhdistyksen opiskelijajäsenmaksu 19 euroa (normaali 38 euroa).

Puheenjohtajan tervehdys

Perinteiseen tapaan Fogue ilmestyy kesäaikaan ainejärjestörintaman muuten viettäessä hiljaiseloa. Lehti onkin suunnattu pääasiassa uusille opiskelijoille, jotka saavat sen hyväksymiskirjeen ohessa. Toivottavasti vanhemman polven opiskelijatkin löytävät mielenkiintoista tarinaa kansien välistä.

Uusia opiskelijoita haluan onnitella lämpimästi opiskelupaikasta! Jyväskylä on erittäin opiskelijaystävällinen ja viihtyisä paikka. Moni aluksi varauksella suhtautunut on hurahtanut kaupunkiin jo ensimmäisen parin kuukauden aikana. Yliopiston yli 10 000 opiskelijaa ja AMK:n melkein toinen mokoma takaavat erittäin nuorekkaan ilmapiirin sekä aktiivisen harrastus- ja yöelämän.

Pitelet nyt käsissäsi Fokus ry:n perinteistä ainejärjestöjulkaisua, Fogueta. Järjestömme edustaa kolmea pääainetta, joissa aloittaa vuosittain yhteensä noin sata uutta opiskelijaa. Kaiken olennaisen Fokuksesta, opinnoista ja elämästä tulet kuulemaan syksyllä tutoreiltasi, joiden kautta löydät myös mukaan tapahtumiimme.

Tällä hetkellä riittää, että tiedät olevasi erittäin tervetullut mukaan Fokuksen toimintaan. Suosittelen silti kurkkaamaan jo hieman ennalta vaikkapa lehtemme sivuilta, mitä tarjottavaa Fokuksella Sinulle on. Syksyllä uutta tietoa nimittäin tulee melko monesta tuutista. Tätä ei kuitenkaan kannata säikähtää, kysyvä saa aina neuvoja!

Vanhoille opiskeljoille toivotan tsemppiä syksyllä jatkuviin opintoihin. Vuosi vuodelta fuksina etäiseltä vaikuttaneet 300 opintopistettä ja tutkinto lähestyvät, toisilla nopeammin, toisilla vähän verkkaisemmin. Muistetaan myös tuulettaa itseämme, eikä jätetä rientoja vain fukseille. Siispä, sitseillä nähdään!

Hyvää alkavaa lukuvuotta!

Risto Kalenius

Puheenjohtaja, Fokus ry

Fokus bilettää...

Fuksiaiset on syksyn ensimmäinen suuri tapahtuma. Uudet opiskelijat kiertävät vanhojen opiskelijoiden järjestämän rastikierroksen, jolla on pieniä leikkimielisiä tehtäviä. Rastien suhteen linjana on pidetty sitä, ettei mitään nöyryyttäviä tehtäviä ole mukana, vaan kaikki tapahtuu hyvässä hengessä. Rastikierroksen jälkeen rempseät jatkot yhdessä porukalla! Kaikki siis reippaasti mukaan!

Vuoden aikana järjestetään myös vähintään parit sitsit. Sitsit on akateeminen pöytäjuhla, jossa juodaan, lauletaan ja välissä syödään jäähtymään ehtinyttä ruokaa. Sitsejä järjestämme perinteisesti yhdessä muiden ainejärjestöjen kanssa, joten näissä tapahtumissa tutustut hyvin muiden alojen opiskeljoihin.

Vuoden aikana järjestetään yleensä myös parit baaribileet ja näissäkin tehdään yhteistyötä muiden järjestöjen kanssa. Kuten sitseillä, myös baaribileillä on usein jokin teema. Baaribileitä pyritään järjestämään vaihtelevasti kaupungin eri baareissa.

Vuoden runkotapahtumiin kuuluu lisäksi uusien opiskelijoiden perinteisesti järjestämät pikkujoulut sekä helmikuussa järjestettävä laskiaisrieha, jossa saunotaan, lasketaan mäkeä. Tapahtuman yhteydessä käydään myös perinteinen lumifutisottelu Puolue ry:tä (valtio-opin opiskelijat) vastaan.

Tämän lisäksi vuoden aikana järjestetään kaikenlaisia saunailtoja ja muita tapahtumia – mitä nyt ikinä keksitäänkään. Eikä suinkaan sovi unohtaa vuosijuhlaa saati sitten opiskelijavuoden huipentumaa, vappua, jolloin Fokus perinteisesti järjestää koko viikolle ohjelmaa!

...ja touhuaa muutakin

Kosteamman biletyksen ohella puuhailemme muutakin yhdessä. Keväällä järjestetyistä tapahtumista mainittakoon lautapeli-ilta ja kulttuuripäivä, jolloin vierailimme museossa ja teatterissa. Lisäksi parin viikon välein pyörii musiikki-ihmisille Fokuksen levykerho, jossa kuunnellaan ja vaihdetaan mietteitä osallistujien valitsemista levyistä.

Fokus on erittäin aktiivinen liikuntarintamalla. Viikoittain rullaa kaksi liikuntavuoroa. Tämän lisäksi on järjestetty kaikenlaisia tempauksia värikuulasodasta keilauksen ja seinäkiipeilyn kautta aina tankotanssiin ja poniratsastukseen! Osallistumme myös esimerkiksi futsal- ja lumifutisturnauksiin. Fokus maksaa osan lysteistä, joten liikkuminen on halpaa.

Fokus huolehtii luonnollisesti myös opintoihin liittyvistä asioista. Jokaisella pääaineella on oma koulutuspoliittinen vastaava, joka ajaa opiskelijoiden etuja tiedekunnan ja laitoksen suuntaan. Kopotiimimme järjestää myös kahvihetkiä ja illanviettoja henkilökunnan kanssa, jolloin on mahdollista tutustua uudella tavalla opetushenkilökuntaan.

Kopo-asioiden lisäksi Fokus toimii ylipäätään linkkinä opiskelijoiden ja yliopistomaailman välissä. Järjestöllämme on myös sosiaalipoliittinen vastaava sekä ympäristövastaava, jotka huolehtivat nimikkeen mukaisista asioista. Järjestämme esimerkiksi ympäristöystävällisiä kahvihetkiä piristämään arkea, jolloin tarjolla on luomutarpeista leivottuja herkkuja ja reilun kaupan kahvia!

Olet tervetullut mukaan kaikkeen toimintaamme ja ideoimaan lisää uusia tempauksia!

SVAL:illa siivous sujuu – eikuvaimitä?

Tervehdys uusi opiskelija! Miltä elämä maistuu nyt? Oletko kesätöissä tienaamassa syksyn akateemisia tarpeita varten? Jos olet, niin onnea siitäkin. Jos kesäduuniblues on kuitenkin tänä vuonna soinut pelkässä mollissa tai meininki työpaikalla on ollut lähempänä puuvillapeltojen olosuhteita, voit parantaa tilannettasi ensi vuoden markkinoilla liittymällä SVAL:iin eli Suomen valtiotieteilijöiden liittoon. Akavalainen SVAL valvoo meidän yhteiskuntatieteilijöiden etuja työelämässä ja tarjoaa vapaa-ajalle muun muassa matkavakuutukset samalla liittymismaksulla, joka tänä vuonna on opiskelijajäseniltä 24 euroa.

Liittyessäsi SVAL:iin liityt samalla myös SVOL:iin, joka on siis Suomen valtiotieteilijöitä opiskelevien liitto, ja jonka kautta pääset itse mukaan vaikuttamaan asioihin. SVOL-Jyväskylä on aktiivinen paikallisyhdistys, joka järjestää työelämäiltoja, vierailuja yrityksiin ja on järjestävänä tahona perinteisillä yhteiskuntatieteellisillä vappusitseillä. Kaikki ovat tervetulleita mukaan toimintaan, sillä pidämme kokouksemme avoimina. Seuraa siis syksyllä sähköpostiasi tai tule juttelemaan meille järjestömessuilla!

Tämä vuosi on SVOL-Jyväskylän juhlavuosi, sillä olemme olleet toiminnassa jo kymmenen vuotta. Juhlavuoden kunniaksi on suunnitteilla kaikenlaista, siitä lisää sitten syksyllä. Tätä kirjoittaessani kevät on vallaton ja muutenkin tipitii, joten tämän enempää en kummallisia lyhenteitä aio viljellä. Ota ilo irti kesästä ja valmistaudu elämäsi parhaaseen aikaan.

Emilia Leinonen
SVOL-Jyväskylä puheenjohtaja

Opiskelijan työ on monipuolista. Aina ei tiedä, miten asioiden pitäisi mennä.
Jos jokin asia työpaikalla askarruttaa, saat aina neuvoa ja apua. Olitpa sitten oman alan töissä tai et.
Me tunnemme yhteiskunnallisen alan työelämän koukerot, fuksista maisteriin.
Yhteisellä asialla
Oma liittosi
SVAL.FI
Suomen Valtiotieteilijöiden Liitto SVAL ry

KAUPPISLAISET PAREMMIN AJASSA KIINNI?

- Mihin sosiologeja tarvitaan?

Vaivaantunutta naurua.

- Ei tämä nyt ollut pelkkä vitsi.

Sosiologian opiskelijana olen kuullut monelta ystävältäni ja sukulaiseltani saman kysymyksen. Mutta koskaan aikaisemmin en ole kuullut samaa sosiologian professorin suusta. Puhuja on Terhi-Anna Wilska, joka aloitti professuurin Jyväskylässä viime syksynä.

Eikä professoreilta harvoin kuullut tiukat kannanotot tähän lopu.

Teksti ja kuvat
Ossi Kurki-Suonio

Wilska pitää yliopistouudistusta tärkeänä, suhtautuu varovaisen positiivisesti lukukausimaksuihin, ei voi ymmärtää ”äärivasemmistoälykköjä” ja nuorena hän halveksui kritiikittömiä porvarinuoria.

Mutta ennen kuin pureudutaan näihin asioihin, yritetään hiukan selvittää, kuka Terhi-Anna Wilska oikein on.

Professuurin lisäksi hänellä on kosolti erilaisia luottamustehtäviä. Kuluttajaviraston johtokunnan varapuheenjohtajuus, Nuorisotutkimusseuran hallituksen jäsenyys, Tuusulan kunnanvaltuuston jäsen kokoomuksen riveistä, sosiaali- ja terveyslautakunnan yksilöasiain jaoksen puheenjohtaja, ja niin edelleen.

Luottamustehtävien lisäksi Wilskalla on perhe ja musta vyö judossa.

- Sain sen samoihin aikoihin kuin maisterin paperin ja arvostin sitä vyötä huomattavasti enemmän, Wilska sanoo.

Kauppatieteiden maisteriksi hän valmistui markkinoinnista Turun kauppakorkeakoulusta. Ensimmäisen vuoden hän haahuili yliopistolla kirjallisuutta lukien ja sitten löytyi kauppakorkeakoulu. Markkinointikaan ei tuntunut omalta. Sen Wilska sanoo ymmärtäneensä jo varhaisessa vaiheessa.

- Sehän on ihan pseudotiedettä. Yhtään markkinoinnin kirjaa en lukenut kokonaan pääsykoekirjan jälkeen.

Kolmantena vuonna löytyi taloussosiologia sivuaineeksi. Sen jälkeen oma gradukin käsitteli enemmän taloussosiologiaa kuin markkinointia ja sivuaineopinnot johtivat lopulta jatko-opintoihin. Väitöskirjan Wilska teki kolmessa vuodessa Isossa-Britanniassa Lancasterin yliopistossa. Välissä oli sentään yksi äitiysloma.

Tahtia piti yllä tehtävälleen omistautuneet ohjaajat ja lukukausimaksut.

- Kyllä se minua ainakin motivoi, että se oli kallis. Ihminen on luonteeltaan niin laiska, ettei se tee mitään, jos ei ole pakko.

- Suhtaudun lukukausimaksuihin varovaisen positiivisesti. Kyllä sitä pitäisi miettiä ainakin ulkomaisten jatko-opiskelijoiden osalta, Wilska paukauttaa painottaen, että harkitsisi maksuja vain jatko-opiskelijoille.

Lukukausimaksuihin on suhtauduttu humanistisissa ja yhteiskuntatieteellisissä laitoksissa ainakin julkisuudessa - tiukan negatiivisesti. Samoin on ajateltu yliopistouudituksesta, jonka Wilska puolestaan toivotti tervetulleeksi. Wilskaa voikin pitää värikkäänä poikkeuksena.

- Yhteiskuntatieteellinen jengi on perinteisesti kriittistä ihan jo virkansa puolesta. Toinen on se, että tämä tutkimuskulttuuri ei ole koskaan ollut mikään innovaatiokeskeinen. Sen takia vierastetaan koko tulosajattelua ja tavoitteena on ollut yhteisen sivistyksen kartuttaminen.

- On se yhteinen sivistys tietenkin tulos ja tärkeä sellainen, mutta kyllä sillekin joku hyöty pitää osoittaa. Olen sitä mieltä, että sen tutkimuksen, mitä yhteiskunnallisessa tehdään pitää olla yhteiskunnallisesti hyödyllistä.

- Se aika on ohi, että tehdään niceto-know-tietoa ja jokainen tutkii mitä huvittaa.

Ei yliopistouudistuksessa ole kuitenkaan onnistuttu täysin. Wilskan mielestä se on toteutettu liian äkkiä ja hän käyttää puhuessaan sanoja ”rajusti” ja ”rytinällä”. Tämän hän on joutunut kokemaan omakohtaisesti, sillä professori aloitti

tehtävänsä Jyväskylässä viime syksynä - pahimman ”rytinän” aikaan.

- Se missä on menty vikaan on älytön tehokkuuden tavoittelu, mittaaminen ja kontrollointi tutkimuksen - sen ydintoiminnon - kustannuksella. Ainakin tällä hetkellä tuntuu siltä.

- Yliopistoon tuli ihan erilainen hierarkinen johtamisjärjestelmä ja johtotehtävissä olevat saavat nyt todella tehdä sitä johtamista. Meiltä on vähennetty minimiin kaikki apuhenkilöstö ja yritetään vetää erilaisilla tietoteknisillä pimpulasysteemeillä kaikki tehokkaaksi ja tämä on toiminut loppujen lopuksi itseään vastaan.

- Eihän se ole kenenkään etu, että johtotehtävissä olevat professoritkaan eivät kerkiä tehdä mitään muuta.

Wilska sanoo uskovansa, että uudistuksen mukana tulleet ongelmat tasaantuvat ajan myötä ja että uudistus on loppujen lopuksi juuri sitä, mitä suomalainen yliopistolaitos tarvitsee: tehokkuutta, opiskeluaikojen lyhenemistä ja fiksumpaa tutkimusta.

Wilskan aloittaessa viime syksynä luentopenkeillä kohistiin tuoreen professorin puoluetaustasta.

”Sosiologian professori on kokoomuslainen!”

”Pysyypähän kriittisys yllä”, tokaisi joku.

Wilska naurahtaa vanhalle olettamukselle, että yhteiskuntatieteilijät olisivat kaikki vasemmistolaisia.

- Miksei oikeistolainen voisi olla kriittinen? Monet nuoremmat sosiologit ovat hyvinkin oikestolaisia.

- Se on se 60-70-lukulaisten jengi, joka pitää yllä sellaista äärivasemmistolaista punaälykköaatetta. Ja itse pidän sitä täysin käsittämättömänä. Kun miettii, mitkä puolueet ovat panostaneet korkeakoulutukseen, niin ovathan ne aina olleet oikeistopuolueita.

- Jos nämä kommunistiälyköt siellä ihannoivat vanhaa Neuvostoliittoa, niin hehän ovat itse mahdollisimman kaukana jostain työläisistä, mitä he yrittävät sitten edustaa. Siinä on jotakin äärimmäisen tekopyhää.

Vaikka Wilska innostuukin hetkeksi kritisoimaan ”punaälykköjä”, ei hän omien sanojensa mukaan koe olevansa erityisen poliittinen.

- Puolue ei ole minulle mitenkään pyhä, hän sanoo ja kertoo löytäneensä kokoomuksenkin poissulkemisen periaatteella.

Puolue on siis hänelle ennen kaikkea väline. Jos poliittisella kartalla olisi aivan pakko tehdä määrittelyjä, Wilska sijoittaisi itsensä kokoomuksen hieman vasempaan laitaan. Tuusulan valtuustosalissa paikka ei kuitenkaan löydy tuosta reunasta.

- En koe olevani siellä mitenkään ideologisena, vaan jopa hiukan huvittuneena tarkkailijana. Totta kai yritän vaikuttaa tärkeisiin asioihin.

Mikä siinä on huvittavaa?

- Ehkä se ihmisten henkilökohtaiset valtapyrkimykset. On sellaisia, joita kiehtoo mahdollisuus päästä politiikassa eteenpäin ja saada valtaa. Sitten ajetaan omaa taloudellista etua ihan mahdottomasti.

- Totta kai on niitä, jotka sitten haluavat vaikuttaa yhteisiin asioihin – on paljonkin.

Poliitikkona Wilska on siis hyvin kaukana kansanedustaja Marja Tiurasta, joka julisti televisiossa syntyneensä ja kuolevansa kokoomuslaisena.

- En olisi nuorempana voinut ikinä kuvitella, että lähtisin mukaan politiikkaan. Muistan halveksineeni kauppakorkeassa näitä nuoria kokoomus-aktiiveja, että ”voi hyvänen aika, eikö heillä ole mitään

kriittisyyttä”!

Turun kauppakorkeakoulussa Wilska opetti vielä viime kevääseen saakka. Hän ei suostu kuitenkaan paljastamaan, löytyykö koulun penkiltä vieläkin näitä ”kritiikittömiä kokoomusnuoria”. Sen sijaan hän paljastaa, mitkä ovat kauppakorkeakoululaisten ja Jyväskylän opiskelijoiden erot.

- Täällä Jyväskylässä opiskelijat ovat paljon enemmän humanistiskulttuuris-yhteiskunnallisemmin suuntautuneita. Totta kai, kauppatieteilijät ovat kauppatieteilijöitä.

Tämä tuskin tulee monelle yllätyksenä. Jos 200 kauppatieteilijää istuu pakotettuna kuuntelemassa taloussosiologian luentoa, niin harvaa kiinnostaa. Sen myöntää Wilskakin. Mutta opiskelijoiden suhtautumisessa piilee suurempi ero.

- Jos täällä ollaan enemmän syvällisen teoreettisia, niin kauppakorkeakoululaiset ovat enemmän ajan ilmiöissä kiinni – ”mitä nyt tapahtuu, mitä lehdissä lukee”. Tuntuu, että täällä jengi on vähän enemmän unessa - ”aijaa lukiko lehdissä jotain” - enemmän omissa sfääreissä.

- Jos me opiskellaan sosiologiaa, niin meidän täytyy olla kiinni tässä yhteiskunnassa. Sosiologia on sitä varten, että selitetään yhteiskunnan ilmiöitä ja ehkä vaikutetaan niihin. Jos me vaan vellotaan teorioissa eikä yritetä peilata niitä näihin ilmiöihin, niin se on minulle ajatuksellisesti käsittämätöntä.

Tuoreen professorin puheista voi päätellä, että tätä teorioissa vellomista on Jyväskylässä ollut ehkä liikaakin. Wilska toteaa, että empiirisiä tutkimuksia tullaan myös opetuksessa käyttämään entistä enemmän. Samoin hän haluaa muuttaa tutkimuskulttuuria entistä enemmän empiirisemmäksi.

Juuri empiirinen tutkimus antaa hänen mielestään välineitä yhteiskuntakriittisyyteen ja on osaltaan sitä tehokkaampaa ja hyödyllisempää tutkimusta, josta Wilska puhui aiemmin.

- Pitää olla enemmän empiiristä tutkimusta ja jotain, mitä voidaan kutsua jonkin sortin innovaatioksi.

- Se on yksi keino, miten tämä koko oppiaine pystytään pitämään hengissä tässä yliopistossa. Osoitetaan, että meistä on hyötyä. Emme me voi olla heikennetty filosofia tai laimennettu valtio-oppi. Täällä on nyt niin kovat linjaukset yliopiston strategiassakin, Wilska huokaa lopulta.

Nyt ollaan alun kysymyksen äärellä:

Mihin sosiologeja tarvitaan?

- Sosiologien pitää hankkia semmoisia taitoja, että heillä olisi jotain erityisosaamista. Ei tämä nyt ollut pelkkä vitsi, että mihin sosiologeja tarvitaan. Sosiologiassa täytyy olla jotain käytännön substanssia. Se ei voi olla pelkästään sitä, että luetaan jänniä teorioita.•

Tour de Jyväskylä

”Nonih, sori ku oon myöhässä” ”Nii, vaivaiset puolitoistatuntia... Mutta ei se mitään. Johan tässä ehti aloitella” ”No miten se on, oisko se tuo Cheers se ensimmäinen?”

Lopultakin Antti oli saapunut tärkeään tapaamiseen, kello löi 20:30. Vuotuiseen tapaansa huhut olivat kirineet Antin ja Jarkon korviin; Fogue tarvitsi lisää sisältöä. Tätä jaloa tehtävää oli nyt sitten aika lähteä täyttämään. Aiheeksi otettiin ”Jyväskylän yöelämä ripauksella köyhän miehen gonzoa”, eli vaatimattomasti nakit silmillä, kamera kädessä ja muistiinpanot mukana. Saas nähdä.

Ensimmäinen baari sijaitsi sopivasti Jarkon aloittelupaikan lähistöllä. Oli aika korkata ensimmäinen baari tälle iltaa – hikisten jääkiekkofanien kansoittama Cheers.

”Kaks vinttumiinaa!”

”Ai tosta naamaan vaan?”

”No voit sä sitä vähän suuhunkin laittaa.”

Kaunis tarjoilijatar naurahtaa omaperäiselle vitsille ja hymyilee Antille vienosti kulmiensa alta. Ai, että hyvä aloitusiltaan kun ystävällinen tarjoilijatar heittää läpät pöytään. Kilin kolin ja nesteet ränniin. Tästä tulee hyvä ilta. Vitosen minttuviinaisten jälkeen Antin kukkarossa on 21,90 € ja Jarkon pussissa 30,50 €. Ilta oli vielä huolestuttavan nuori, joten oli aikaa siirtyä Lasselle nauttimaan muutamat kaljat.

Lassen luokse päästyä juomapelit juovuttavat ja meininki on jokseenkin rempseä. Todellisen tunnelmaa kohottavan löydön Antti tekee hoksatessaan hyllyssä pönöttävän Obama-suklaapatukan. ”Mitäs mieltä Jarkko on näin ylipäätänsä Obamasta?” ”Se on ihan jees. Se on pienempi paha.” Antti tuumailee tarkkaan sanottavansa ja yrittää saada sanavaltaa samalla kun Ilkka huutelee taustalla tapaansa n-vitsejä valtionpäämiehestä. ”Obaman ongelma on se että, sillä on potentiaalia vähentää populaa Lähi-Idästä, muttei politiikkaa poistua sieltä. ” Deeppiä.

Kello on 22:00. Juomapelin edetessä Antin tuomat aloittelukaljat ovat loppuneet, jäljellä on enää vain tyhjäkangaskassi. Mutta turha luullakaan, että luovat yhteiskuntatieteilijät jäisivät neuvottomiksi. Muutaman rivakan haarukkaliikkeen jälkeen Jarkko on saanut kangaskassista luotua jotain uutta ja innovatiivista. Olemme nyt tilanteessa jossa Antti siemailee virvokkeensa päänsä läpi pujotetusta nerokkaan hupaisasta naamiosta. ”Meikähän näyttää ihan

siltä Watchmen -elokuvan möreästi puhuvalta jäbältä... höhöhöö!” Päätämme yksimielisesti poistua paikalta.

Kello lähenee uhkaavasti yhtätoista, ja kuten kaikki jyväskyläläiset tietävät, viimeistään nyt kannattaa pyyhältää Vakiopaineeseen. Mutta mitä ihmettä – Vakiopaineessa on jono! Tämä on pakko dokumentoida! Liitymme jonoon ja pienen visuaalisen observaation ja parin tupakoijan haastattelun jälkeen ilmenee, että Vakiopaineessa on meneillään juoksutempaus. Mies on hölkännyt juoksumatolla kello kahdesta asti ja tarkoituksena on juosta baarin sulkemiseen asti. Mitä ihmettä ja kummaa, tämäkö lisää asiakkaiden määrää näin merkittävästi? Tätä täytynee kysyä muilta jonottajilta.

”Mitäs mieltä oot, onko tämä hyvää mainosta Vakkarille?”

”On hyvää. Oikein nostattaa kansallista identiteettiä”, vastaa satunnainen mies jonossa. Okei, vai että ihan kansallista identiteettiä. Selväpä tuo. Mitäs sitten portsarina toimiva baarin työntekijä, Antti Suora, sanoo? ”MTV3, YLE, YLEX, KSML, kaikki mediat on käyneet!”

Aivan varmasti. Mutta nyt jos Suora päästäisi jo pikkuhiljaa sisään Fokuksen tutkivat journalistit, niin mahdollisuudet olisivat vielä häppäriolueen - ja onnistuuhan se. Ei tosin mitenkään jonon ohi vaan ihan kiltisti jonottaen. Sen enempää meillä ei näyttäisi valtaa olevan. Ei edes journalisteina.

”Sulle ei tarjoilla.”

”Jaahas... No mitäs Jarkko ottaa?”

Väenpaljous yllättää ja varsinkin täysi oluttuoppi kädessä efekti tuplaantuu. Pikaisen arviolaskennan jälkeen laskemme väkimäärän pienessä kuppilassa n. 150 henkilön tienoille. On aika tehdä ensimmäinen haastattelu. Haastateltava löytyy läheltä.

”Sirpa, mites kuvailisit Vakkaria?”

”Tää on lähellä kotia. Kuin toinen olohuone. Ei ollenkaan alakuloinen ja hyvät häppärit.”

”Ootkos kuullut Obama-suklaasta?

Juoksumatto Vakiopaineessa

Miltä se maistuu?”

”En, en ole kyllä kuullut. Se vois maistua tummalle 60 %:lle, ei raa’alle suklaalle.”

Samassa pöydässä istuva Arttu huutaa päälle:

”Se ois Boynty tai Hawaiji, se Obama-suklaa.”

”Ai niinku tumma päältä ja vaalee sisältä?”

Poliittisen debaatin äidyttyä jo kiivaaksi muistamme lopulta tehtävämme ja päätämme edetä seuraavaan baariin – onhan sitä paitsi oluetkin jo juotu. Budjetti näyttää Antille 19,40 € ja Jarkolle 27,80 €.

Seuraavaksi kohteeksi valkkaamme muutaman sadan metrin päässä sijaitsevan Vihreän Haltijattaren. Tänne tullessa on parempi ottaa pipo pois.

”Kaks kalleinta olutta”, möläyttää Antti.

”Hä?”, kysyy baarimikko ihmeissään.

”Korjaan, kaks kalleinta savuolutta!”

”Sulle ei tarjoilla.”

”Jaahas... No mitäs Jarkko ottaa?”

”No nyt pojat, moi moi.”

”Mitäs ihmettä eikö täällä liian hyväkuntoisille tarjoilla?”

Lyhyen ja tylyn vastaanoton jälkeen pipo palautuu visusti takaisin päälaelle ja suunnaksi otetaan nurkan takana, Kirkkopuistoa vastapäätä sijaitseva Parnell’s.

”On muuten vissi ja varma, että meen pipo päässä tilaamaan täältä”, Antti manaa ja ripaisee oven auki. Vastaanotto yllättää positiivisesti ja paikan atmosfääri on mitä mainioin.

”En oo muuten vielä käynytkään täällä.”

”En minäkää.”

”Jos täältä sais sitä savuolutta.”

Antti huijaa myyjää psykologisella kikalla ja hänelle tarjoillaan. 5,40 € maksava – hyvältä haiseva, pahalta maistuva – savuolut kelpaa karvaan kohtelun jälkeen. Asiakaspalvelukin on kuin toiselta planeetalta. Täältä sitä sentään löytyy kun pipopäätkin saavat tarjoilua kuin suuren maailman cityissa konsanaan.

Oluet juodaan kuitenkin nopeasti, houkuttelevasta tuoksusta ja ummettuneesta mausta huolimatta. Onaika vaihtaa baaria, mutta ennen baarin vaihtoa, millä kolmella sanalla viereisen pöydän pariskunta kuvailisi tätä paikkaa?

”Väljyys, pub-visa ja vihreä”

Parnell’s poistuessamme on kylmä, pimeä ja pelottava Kirkkopuisto edessämme. Mikä tekee puistosta tällä kertaa kuitenkin vielä jännittävämmän on tupakkaa pummaamaan tullut reipas aavistuksen humaltunut nuorimies. Mies alkaa saman tien valottamaan meille elämäntarinaansa kuinka hän on Sukevan vankilasta juuri vapautuneena kaupungille tullut velkoja perimään. Sen verran meilläkin on vielä muisti tallella, ettei niitä velkoja kuitenkaan meiltä pitäisi alkaa perimään ja sen enemmiltä kuumotuksilta vältytään. Mies kyllä vielä kertoi kuinka äiti jatkuvasti vittuilee hänelle, mutta varsinainen miehen eleganttius osoittautui vasta kun hän esitteli ”kuivaharjoittelun” muodossa kuinka puukkoa heilutetaan. Näky oli kuin parhaimmasta ilmakitaran olympialaisista. Ilmakitaran vain korvasi ilmapuukko. Tämän balettitanssin jälkeen livistämme.

Eksymme Jyväskylän ytimeen, tunkkaisen karaoken mekkaan, Ale-Pubiin. Tiskillä odottaa houkutteleva tarjous: kuusamodrinkki 4 €. Maultaan drinkki on nimensä veroinen: mainoksissa erittäin eksoottinen, mutta yllättää ankeudellaan. Ale-Pubin karaoke näyttää vetävän vanhempaa väkeä estradille, mutta yksi mies nojailee yksinään katse tyhjänä kaiteeseen. Täytynee tehdä seuraa. Ilmenee, että mies on Heikki, linja-autokuski ja kokoomuslainen.

”Ydinvoimaa mä puolustan. Teknokraattien puolella periaatteessa. Insinöörit vie homman kotiin!” Rouva-asioihin Heikillä on samaan tapaan hyvin pragmaattinen lähestymiskulma: ”Luottakaa siihen jonka ootte viimeksi nähneet.” Kuusamo-drinkki ei Heikillekään sen erityisemmin maistu, josta tuleekin oudosti mieleen mitä mieltä Heikki on Soinista. ”Soini on perseestä. En lähde sen linjalle. Ilkkuu, populisti ja perkele. Pojat perkele, se populismi ei vetele siellä maailmalla. Koitapa hoitaa asioita.” Myös kunnallispolitiikasta keski-ikäisellä kokoomuslaisella ex-edustajalla on tarkkaan punnitut mielipiteet: ”Vaikka vituttaa niin koitetaan hoitaa niin sanotusti laajaa linjaa.”’

Haastattelu saa ikävän tauon kun baarimikko eksyy pöytäämme. Päätämme jatkaa haastattelua teknisiin syihin vedoten viereisessä baarissa, Passionissa. Jarkko vie haastattelua eteenpäin ja kysyy Heikin työasioista. Meneillä oleva bussikuljettajien lakko saa myönnytyksen kokoomuslaiselta ja lamakin on täysin ymmärrettävissä.

”Pojat hei, se lama on miten käyttäydyt, sitä saat.”

”Mutta mites nää pummaajat? Näkeekös niitä paljon?”

”Kyllä näkee.” Siirtolipun väärinkäyttäjiä kirotaan, mutta samalla myös bussikuskien asiakaspalvelutaitojen puute ja rasistisuus saa osansa Heikin terävästä kritiikistä.

Kiitämme Heikkiä haastattelusta ja annamme Passionille hyvät arvosanat. Olihan tämä sentään baari jossa satunnaiset ammattikoululaiset kehuivat Jarkkoa hyväksi jätkäksi. Iltaa on kuitenkin vielä jäljellä vaikka budjetti näyttää jo vähän heikonlaiselta. Antilla on enää 4 euroa taskussa, mutta Jarkolla sentään vielä 17 ja 50 senttiä päälle. Budjetin antaessa periksi, lähdemme keskustan uusimpaan yöklubiin, eli anniskeluravinto Rumaan.

Ruma on selkeästi jyväskylän hipein, popein, pellein ja värikkäin disco. Siellä halpa kalja virtaa ja poppers haisee.

Ensimmäinen haasteltavamme on Ben, humalainen vaihto-oppilas suoraan Yhdysvalloista. Mitenkäs

hän näkee tämän baarin kolmella sanalla? ”Drunken skanks and clouds. Ask something else.”

”Ok... What you want from life?”

”Wealth, sex and success.” Fair enough.

Parempi ottaa vielä yksi haastattelu, että saadaan selvyys tästäkin paikasta. Tapaamme hurmaavan Pilvin. Pilvi kokee päätyneensä Rumaan kaverin kynnysmaton ominaisuudessa. ”Kai tää on uhraus.” Rumaa hän kuvailee virtaavaksi, sympaattiseksi ja vihreäksi. Mikä ihme tämä vihreys on? Joka baariko sitä on nykyään vihreä?

Kysyttäessä mikä toi Pilvin Jyväskylään, hän sujuvasti valehtelee vastaamatta itse kysymykseen: ”pääsin muuallekin mutta tulin tänne.” Antti muistaa kysyä vielä kysymyksistä tärkeimmän: ”Jos saisit Obama-suklaata, niin miltä se maistuisi?” ”Mm.. Päältä pehmeä, mutta sisältä epävarma. Siellä vois olla niitä Lontoon rakeita sisällä.”

Muistilehtiön täytyttyä epämääräisistä kirjoituksista on aika laittaa ilta pakettiin ja mennä pizzalle laskemaan illan saldo. Viimeinen budjettilaskelma näyttää Antille synkän -11,00 € ja Jarkolle hilpeän 1,60 €. Kuittaamme illan sekavissa tunnelmissa; Sukevalle ei kannata eksyä koska äiti alkaa vittuilee, Vihreässä ei auta vaikka ottaisi pipon pois, baarissakin voi juosta, linja-autokuskikin voi olla kokoomuslainen ja Obama on jotain tumman 60% suklaan ja pehmeän ulkokuoren sisältä siltikin pelkkä Lontoon rae.•

Jyväskylän yöelämästä hengissä selvinneenä,

Antti ja Jarkko

SVA

FOKUS

KOAS:
”Opiskelija, muista nämä kikat!”

Keski-Suomen opiskelija-asuntosäätiön asiakaspalvelupäällikkö Tiia Matilainen neuvoo uusia opiskelijoita, kuinka he pääsevät Koasin asuntojonossa etusijalle.

- Uusien opiskelijoiden kannattaa ilmoittaa hakulomakkeessa etsivänsä asuntoa elo- tai syyskuun ensimmäisestä päivästä lähtien. Näin pääsee etusijalle, Matilainen sanoo.

Tämän ”tasoituspelin” tarkoituksena on parantaa uusien opiskelijoiden mahdollisuuksia saada asunto Jyväskylästä. Matilainen kertoo, että uusien opiskelijoiden hakemuksia alkaa sataa heti, kun opiskelijavalinnan tulokset julkaistaan. Varmaa nyrkkisääntöä ei ole siitä, kuinka aikaisin hakemus pitää lähettää, jotta asunnon saisi varmasti.

- Mitä aikaisemmin asuntohakemuksen lähettää, niin sitä paremmat mahdollisuudet on, että saa haluamansa, Matilainen toteaa.

Tämä pätee myös vanhempiin opiskelijoihin. Matilainen antaa muutaman vinkin niille, jotka siirtävät kimpunsa ja kampsunsa kesäksi Jyväskylästä muualle.

- Jatkavien kannattaa ilmoittaa hakevansa asuntoa heinäkuun ensimmäisestä päivästä alkaen. Näin

saa asunnon erittäin hyvällä prosentilla. Varsinkaan, jos ei ole liian nuuka.

Se, että ei ole liian nuuka tarkoittaa useimmiten sitä, että suostuu ottamaan vastaan muutakin kuin yksiön. Tuoreelle fuksille yksiön saamisen todennäköisyys lähentelee lottovoiton samaa, sillä Koasin yksiöitä jonotetaan Matilaisen mukaan keskimäärin jopa 1,5 vuotta.

Yksiön hakijoita Matilainen muistuttaa siitä, että Koasilla on valmistumassa uusi Ratapihan kohde, jonne tulee 180 yksiötä. Jos yksiöhakemus on jo vetämässä, se pitää päivittää, jos Ratapihalta mielii saada asuntoa. Päivityksen voi tehdä netissä, puhelimessa tai sähköpostitse.

Koasin asiakaspalvelupäällikkö povaa, että ensi syksyn asuntotilanne tulee ainakin Koasin osalta olemaan parempi kuin viime vuonna. Viime vuonna syyslukukauden käynnistyttyä säätiön kahdessa kohteessa oli vielä remontit kesken.

Matilainen kuitenkin muistuttaa, että asuntojen kysyntä- ja tarjontatilanne vaihtelee vuosittain.

- Kukaan ei tiedä, kuinka moni irtisanoo kämppänsä ja kuinka moni tekee hakemuksen. Myös vapaiden markkinoiden tilanne vaikuttaa siihen, miten paljon meiltä asuntoja haetaan, Matilainen pohtii.

Ossi Kurki-Suonio

MUISTA MYÖS:

JYYn asuntopalsta:

(www.jyy.fi/fi/asuntopalsta)

- Vuokraa yksityiseltä tai hae kämppistä. Eri kokoisia asuntoja eri puolilta Jyväskylää

Kortepohjan ylioppilaskylä:

(www.kortepohja.fi)

- Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunnan omistama

- Nettisivuilla kätevä “vapaa nyt” -osio.

- Lukuisia soluasuntoja ja myös yksiöitä

Perverssit tenttijät

Yliopisto-opiskelun haastavuudesta, kannustavuudesta ja siitä, oppiiko yliopistossa lopulta mitään, on keskusteltu koko yliopiston historian. Varsinkin ihmistieteissä, jossa osaamisen ja oppimisen mittarit ovat epäselviä, opiskelija kokee monesti, ettei häneltä vaadita tarpeeksi ja ettei hän myöskään opi. Ongelmaa yritetään ratkoa esimerkiksi laitoksemme uudessa tutkintorakenteessa, jossa kurssien tavoite- ja arvosanaperusteita pyritään yhdenmukaistamaan. Ongelma ei kuitenkaan piile vain rakenteissa, vaan myös opiskelijoiden omissa opiskeluasenteissa voidaan nähdä omituisuuksia.

”Sainpas taas tentistä vitosen vaikken lukenut kuin takakannen ja sisällysluettelon.” ”Olen kehittynyt siihen vaiheeseen opintoja, ettei minun enää tarvitse lukea tentteihin päästäkseni niistä läpi.”

Tämänkaltaiset lausahdukset lienevät tuttuja monille laitoksemme opiskelijoista, joko omasta tai kaverin suusta kuultuna tai Facebook-päivityksestä luettuna. Ne ovat oire siitä, että tenttimiskäytäntöön ei luoteta, mutta ne kertovat hieman yllättäviä asioita myös siitä, millaisella asenteella opintoihin monesti suhtaudutaan. Laitoksemme epäyhtenäinen ja ennustamaton tenttiarviointi on luonnollisesti oma polttava kysymyksensä, mutta tästä riippumatta on mielenkiintoista, että opiskelija kokee mielekkääksi korostaa, että on suoriutunut kiitettävästi ilman vaivannäköä.

Mitä yllä esitetyt lainaukset kertovat opiskelukulttuuristamme? Miten opiskelijat arvottavat opiskelun, jos haluavat korostaa, etteivät näe vaivaa opiskelujensa eteen? Yksinkertaisin selitys vaivannäköä väheksyville puheenvuoroille olisi tietenkin turhautuminen lepsuun tenttikäytäntöön, mutta miksi turhautuminen ilmenisi lukemattomuuden ylistyksenä? Todennäköisempää on, että puheenvuorot ilmentävät eräänlaista hyvin perverssiä tenttimiseen ja opiskeluun yleensä liittyvää arvoa: on sankarillista osata ilman vaivannäköä, loistaa ilman hikeä.

Arvostus osaamisesta ilman vaivannäköä liittyy klassiseen neron myyttiin. Nero on henkilö, joka osaa luonnostaan, ilman vaivannäköä. Koska osaaminen ja tietäminen ovat yhteiskunnassamme tavoiteltuja ominaisuuksia, olisi nerous suuri siunaus. Ilmiö on hieman samankaltainen kuin Weberin kuvaama protestanttinen etiikka. Koska menestys on siunaus ja taivaspaikan mahdollinen indikaattori, ihmiset työskentelevät sen eteen osoittaakseen muille, ettei juuri heidän pelastuksestaan olisi epäilystäkään. Samalla tapaa nykyopiskelija haluaa osoittaa muille osaavansa opettelematta eli olevansa yksi siunatuista neroista.

Nerous on kuitenkin vain myytti. Ensinnäkin on virheellistä ajatella, että joku voisi osata ilman oppimista. Ihminen ei luonnostaan ja syntyjään tunne ympäröivää kulttuuria, vaan hänellä on vain valmius oppia. Kukaan ei ole synnynnäinen yhteiskuntatieteilijä. Entä olisiko nero sitten se, jonka valmius oppia on muita herkempi? Ehkä, mutta ovatko lukematta tentin läpäisseet hyödyntäneet lainkaan tätä valmiuttaan? Yhteiskuntatieteissä nerokas ”yleinen osaaminen” on sivuseikka, sillä tutkimuskohteena olevat yhteiskunta ja ihminen sosiaalisena olentona ovat monimutkaisia käsitteitä, joiden osaaminen edellyttää syvällistä perehtyneisyyttä. Yksi keskeisin yhteiskuntatieteilijän perehdyttämisen väline on tutkimuskohdetta systemaattisesti jäsentävä kirjallisuus. Vaikkei lukeneisuus ole osaamisen mitta, ei yhteiskuntatieteilijä pärjää lukematta.

Yliopisto on akateemisesta vapaudesta huolimatta hierarkkinen laitos. Tenttikäytäntö on instituutio, joka ylläpitää opettajan ja oppilaan valtasuhdetta. Mitä yllä lainatut lausahdukset kertovat opiskelijoiden arvostuksesta

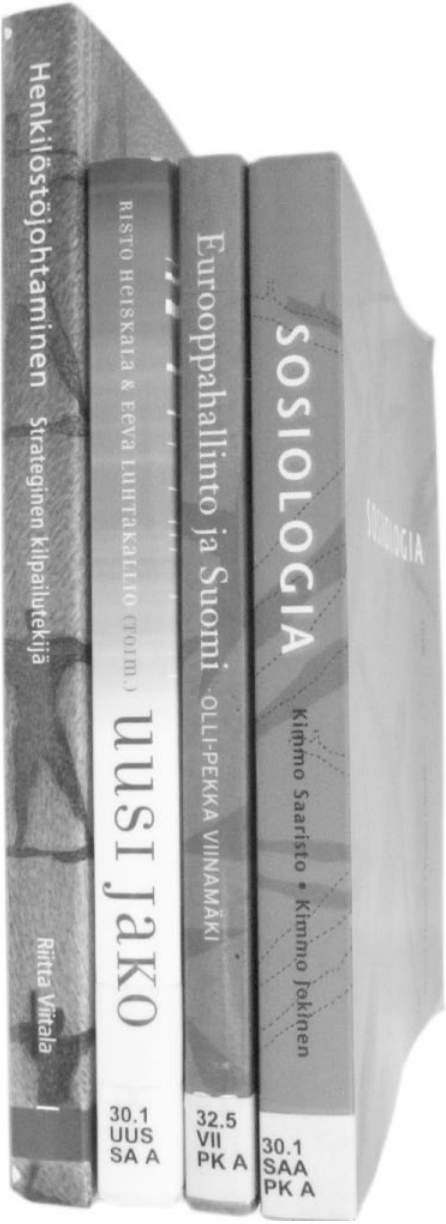

opettajiaan kohtaan? Toisaalta on selvää, että tentaattorin suosio, siis hyvä arvosana, on tavoiteltua. Hyvästä tenttimenestyksestä on syytä olla ylpeä, sillä ammattiosaajan arvonanto on tiedemaailmassa iso asia. Tästä näkökulmasta on paradoksaalista, että opiskelija katsoo tarpeelliseksi korostaa, ettei nähnyt vaivaa tentin eteen. Millainen opiskelija kehuu julkisesti päässeensä opettajan suosioon kiikuttamalla opettajanpöydän koriin kauniin, mutta mädän omenan?

Nykyisen korkeakoulupolitiikan putki- tai massatutkintoajattelu on omalta osaltaan vieraannuttanut opiskelijoita opinnoistaan. Opiskelu ei ole vaivalla lunastettu oikeus tehdä itsestään pätevää ammattiosaajaa, vaan putki, jossa opiskelija suorittaa rimaa hipoen tarpeellisen ja siirtyy mahdollisimman nopeasti ”koulusta” todelliseen maailmaan, työelämään. Tässä viitekehyksessä on ymmärrettävää, ettei opiskelija arvosta lukeneisuutta ja asian osaamista asian itsensä vuoksi. Oleellisempaa on olla näkyvästi pätevä suoriutuja ja menestyjä kuin hiljaisesti tietävä osaaja. Tämän ei kuitenkaan tulisi johtaa siihen, että opiskelija väheksyy opiskelun vaativaa vaivaa. Kai yliopistossa voi jo myöntää tekevänsä työtä tenttikirjojen ja esseiden parissa ilman pelkoa hikipingoksi leimautumisesta? Missä ovat ne Facebook-päivitykset, joissa opiskelija kehuu tehneensä valtavan työn kurssin eteen, oppineensa hurjasti lisää ja saaneensa lisäpalkintona vielä kiitettävän arvosanan?

“Lukematta läpi -mentaliteetti on omituinen ilmiö, mutta se on lisäksi myös vaarallista opiskelijan itsensä kannalta.”

Lukematta läpi -mentaliteetti on omituinen ilmiö, mutta se on lisäksi myös vaarallista opiskelijan itsensä kannalta. Laajemmat opinnäytetyöt, kuten kandidaatin tutkielma ja etenkin pro gradu -tutkielma, vaativat lukeneisuutta ja osaamista. Gradu on itsessään oppimisprosessi, mutta siihen ei voi ryhtyä valmistautumatta. Jos tarttuu ensimmäisen kerran vakavissaan kirjaan laudatur-seminaarissa, on jo liian myöhäistä. Tällöin ylpeys järjestelmän huijaamisesta saattaa nopeasti vaihtua ahdistukseksi, katumukseksi ja häpeäksi. Kukaan opiskelun vakavasti ottava ei kieltäne, että opintomenestyksen eteen on nähtävä vaivaa. Millainen perversio sitten ajaa opiskelijat ilakoimaan toreilla omasta laiskuudestaan?•

Jussi Jokinen

Fokus netissä

Jos haluat tutustua toimintaamme vielä tätä lehtistä kattavammin, voit suunnata Fokuksen nettisivuille, mistä löydät esimerkiksi kuvagallerian, hallituksen esittäytymisen, keskustelufoorumin ja muuta jo ennalta tutustumisen arvoista.

Nettisivut:

http://www.fokusry.net

Fokuksella on omat ryhmänsä myös erilaisissa yhteisöpalveluissa. Esimerkiksi IRC-kanavalla voit tutustua jo ennalta tuleviin opiskelukavereihin!

IRC-kanava: #fokus @ IRCnet
IRC-galleria: http://irc-galleria.net/channel/158115-fokus
Facebook: www.facebook.com/group.php?gid=5077682420
Last.fm: http://www.last.fm/group/Fokus

Fokuksen jäseneksi!

Fokus toimii osittain jäseniltään keräämillän varoilla. Näillä varoilla kustannetaan opiskelijoiden vapaa-ajan toimintaa, kuten liikuntatempauksia, bileitä, kahvitilaisuuksia ja paljon muuta.

Fokuksen ikijäsenyys maksaa 15 euroa ja jäsenyydellä olet oikeutettu saamaan ilmaisen haalarimerkin ja alennuksia lukuisiin tapahtumiin.

Jäsenyyden voit maksaa koska tahansa Fokus ry:n tilille 104530-457811. Kirjoita viestikenttään “jäsenmaksu” ja oma nimesi.

Fuksiaakkoset: opiskelu aasta ööhön

Akateeminen vartti: Tämän ansiosta luennot alkavat vartin yli, ellei toisin ilmoiteta. Tunnetaan myös tekosyynä omalle myöhästymiselle.

B tai MaB, eli Mattilanniemen B-rakennus: Täältä löytyy myös Fokuksen ainejärjestöhuone (ja sieltä kahvia).

Canth, Minna: saa lakin vappuna Jyväskylässä.

DDR: Valtaisa asuintalokompleksi Kortepohjassa. Lempinimen selittää ylioppilaskylän arkkitehtoninen tyyli.

Excursio, eli excu: Jyväskylän ulkopuolelle tehtävä yksi- tai useampipäiväinen retki, jonka tarkoitus voi olla sivistyksellinen tai vapaamuotoinen.

Fuksi: Ensimmäisen vuoden opiskelija. Nimityksen arvellaan rantautuneen Suomeen varhaisesta saksalaisesta yliopistokulttuurista, jossa uusia opiskelijoita nimitettiin ketuiksi, ”Fuchs”, arkuuden ja ujouden vuoksi.

Gradu: ”Yliopiston kannanoton mukaan Pro Gradussa mitataan opiskelijan kypsyyttä. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että tässä mitataan kuinka kypsynyt opiskelija on tieteeseen.” - Tuntematon.

Haalarit: Eri väriset haalarit paljastavat, minkä tiedekunnan opiskelija on kyseessä. Opiskelijan vihkiytymisestä opiskelijaelämään kertovat myös haalariin kiinnitetyt erilaiset merkit.

Ilokivi: Ylioppilastalo, ruokala, monitoimitalo Seminaarinmäellä. Monien bileiden ja myös Kampus Kinon kotipaikka.

JYY: eli Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta. Opiskelijan edunvalvoja ja erilaisen toiminnan järjestäjä. Jäsenmaksu pakollinen.

KOAS: Keski-Suomen opiskelija-asuntosäätiö. Majoitusta kohtuulliseen hintaan.

Korppi: Tietotekninen järjestelmä, jonka kautta ilmoittaudutaan kursseille ja tentteihin.

Libri: Yliopiston kirjaston kahvila. Paikalla aina joku fokuslainen ”lukemassa tenttiin”.

Opinkivi: Sauna- ja kokoustila Seminaarinmäellä, jossa

mystisesti toinen kiuas on aina pois päältä Fokuksen vuorolla (= vuokra puolittuu).

Pikkujoulut: Fokuksen perinteisiin kuuluu, että tämän puuro- ja glögijuhlan ohjelmistoineen järjestävät fuksit.

¿Qué tal? Kieliä, kuten espanjaa voit opiskella yliopiston Kielikeskuksen kursseilla.

Rakkuloita? Ei hätää, YTHS (ylioppilaiden terveydenhuoltosäätiö) tarjoaa rohdot ja reseptit.

Sitsit: Akateeminen pöytäjuhla, jossa lauletaan, syödään, skoolataan ja käydään vessassa tarkan etiketin mukaan.

Tenttisauna: Fokuksen oma perinne. Kuukausittaisen tiedekunnan yleisen tentin jälkeen järjestettävä tapahtuma, jossa puidaan mennyttä tenttiä ja elämää hyvässä seurassa.

Vuosijuhla: ”Ainejärjestön synttärit”, jota vietetään ykköset päällä sitsimuotoisessa juhlassa. Tänä vuonna Fokus täyttää 36 vuotta.

Wilhelmiina: Mattilanniemessä sijaitseva Sonaatin opiskelijaruokala.

X ja ”1 X 2”: Kun monivalintatentti menee arpomiseksi.

Ylistönmäki: Täällä sijaitsee Jyväskylän hiukkaskiihdytin. Luonnontieteilijät ja fokuslaiset erottaa turvallisesti Jyväsjärvi.

Zumba tai ei, mutta opiskelijakukkarolle ystävällinen Yliopistoliikunta auttaa purkamaan turhautumisen ja pitämään kilot kurissa.

Å-kirjaimen osaaminen ei vielä riitä akateemisen ruotsin läpäisemiseen. (Voi kunpa riittäisi, toim. huom.)

Äitiä ja äidin herkkupatoja tulee ikävä yleensä jokaisen kuukauden lopussa ennen kuin uudet opintotuet jälleen napsahtavat tilille.

”Ööööh...” Tuttu miete tenteissä.

Ossi Kurki-Suonio

FOKUS